

بازشناسی اندیشه سیاه

دشمنان شعائر

بيانات مرجع عالىقدر

حضرت آيت الله العظمى

سید صادق حسینی شیرازی داما طلبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست

۵.....	قدردانی و تشکر
۷.....	روایت ام ایمن
۱۲.....	شیطنت انسانی
۱۴.....	تلash نافرجام
۱۹.....	ائمه الکفر و اشیاع الضلاله
۲۴.....	لحظه وداع با کربلا
۲۶.....	مواردی دیگر از خصایص حسینی
۲۹.....	دو عزاداری دیرینه
۳۵.....	سؤالهای سیاه

..... بازشناسی اندیشه سیاه دشمنان شعائر	۴
چهارصد هزار درهم برای جعل یک حدیث.....	۳۹
شناخت دقیق‌تر شعائر	۴۲
عراق سرزمین عزاداران حسینی	۴۷
حتی یک نفر	۴۹
صرف سهم امام در شعائر حسینی	۵۱

قدرتانی و تشکر

این مصیبت عظمی، شهادت سرور و سالار
شهیدان حضرت سیدالشہدا امام حسین^{علیه السلام} و خویشان
و یاران باوفایش و به اسارت رفتن خاندان پاکش را
به مقام رفیع و منیع ولایت عظمی الهی و امامت
کبری، حضرت ولی عصر، مهدی موعود^{علیه السلام}
تسلیت می‌گوییم.

حقا که این مصیبت در تاریخ خداوندی خدا
بی‌بدیل است؛ هرچند که خدای متعال، ازلی و
سرمدی است و در اصطلاح، تاریخ برای او معنی دار
نیست. اما مجازاً چنین تعبیر می‌کنیم از بی‌مانند بودن
عزای حضرت سیدالشہدا^{علیه السلام} که در روایات وارد
از معصومان^{علیهم السلام} به عظمت و سنگینی مصیبت عاشورا

۶..... بازشناسی اندیشه سیاه دشمنان شعائر

تصریح شده است، به حدی که این مصیبت
بر آسمان‌ها و زمین و جن^۱ و ملک هم سنگینی می‌کند.

با عرض تعزیت به محضر حضرت حجت الله عزوجل
از خدای عزوجل، تعجیل در فرج آن حضرت را
خواستاریم. امید آنکه هرچه زودتر حضرت تشریف
آورند و انتقام همه مظالمی را که روی داده و در رأس
آن‌ها انتقام مصیبت جانگداز شهادت حضرت
سید الشهداء الله عزوجل را بگیرد. امروز بسیاری از مردم دنیا به
أنواع ظلم چارند. باشد که با ظهور حضرت همه این
مظالم برطرف گردد.

نیز این مصیبت عظیم که دل آسمانیان و زمینیان
را جریحه‌دار کرده است را به همه مردان و زنان مؤمن
جهان تعزیت می‌گوییم. و بر خود واجب می‌دانم که
از همه بزرگوارانی که شعائر مقدس حسینی را در دهه

روايت امَّ ايمن..... ٧

عاشوراي امسال برگزار كردنده و در آن تلاش كردنده و
تشويق كردنده، تشکر و قدردانی کنم و دعاگوی آنان
هستم. در اين ميان هر کس زحمت ييشتری کشیده
است و با مشکلات ييشتری مواجه بوده است،
البته اجر و ارج ييشتری نيز در دستگاه حضرت
سيد الشهداء^{الله} دارا است، و زهی سعادت او را که
مقامش والاتر است و آخرتش هم آبادتر.

روايت امَّ ايمن

در حاشیه کتاب گرانقدر کامل الزیارات حدیثی از
یکی از شاگردان ابن قولویه در دست است که جای
تأمل بسیار دارد و مناسبت زیادی هم با شرایط کنونی
ما دارد. مرحوم ابن قولویه استاد خیلی از علماء همچون
مرحوم صدقوق بوده است. در میان شاگردان کثیر آن
عالم به نام حسین بن احمد برمی خوریم که راوی

۸ بازشناسی اندیشه سیاه دشمنان شعائر

حدیث مذکور از ابن قولویه است. ایشان که به شهادت اصحاب تراجم و رجال همچون نجاشی از ثقات روات است، روایت مذکور را از ابن قولویه ذکر می‌کند و می‌گوید که این روایت باید در کتاب کامل الزیارات جا می‌گرفت ولی به دلیل وفات استادش، به ابن قولویه فرصت این کار دست نمی‌دهد. از این رو آن را در حاشیه این کتاب ذکر می‌کند. از این رو نیز می‌توان ادعا کرد که جزو آن کتاب نیست.

از طرف دیگر مرحوم علامه مجلسی قدهش به هنگام ذکر این حدیث در کتاب بحارالأنوار، منبع آن را کتاب کامل الزیارات نقل کرده است. برخی به همین دلیل بر او اشکال گرفته‌اند. شکی نیست که علامه مجلسی قدهش از اشکال گیرندگان به این مسئله آگاه‌تر است. ما نیز به پیروی از ایشان و به دلیل دقیق‌تری

۹..... روایت ام ایمن.....

علمی وی، مصدر این حدیث را همان کتاب
کامل الزیارات می‌دانیم.

حدیث مذکور مفصل است و هنگامی که حضرت
سیدالشہداء^{علیہ السلام}، به ظاهر سه، چهار یا پنج ساله بودند
حضرت رسول^{صلی اللہ علیہ وسلم} آن را فرمودند. ام ایمن بعدها این
حدیث را برای حضرت زینب^{علیہما السلام} نقل فرمودند.
حضرت زینب^{علیہما السلام} در واپسین ساعات حیات ظاهری
پدر بزرگوارشان، امیرمؤمنان حضرت علی^{علیہ السلام} و در
همان حال ضعف و بی‌حالی که بر او غلبه کرده بود،
روایت را از ایشان سؤال می‌کند. حضرت امیرمؤمنان^{علیہ السلام}
به دخترش می‌فرماید: «الحدیثُ كَمَا حَدَّثْتُكِ أُمُّ اَيْمَنٍ؛^۱
حدیث به همان شیوه است که ام ایمن آن را برایت
روایت کرده است».

۱. بحارالأنوار، ج ۴۵، ص ۱۸۳.

۱۰ بلژیکی اندیشه سیاه دشمنان شعائر

این روایت طولانی، شهادت حضرت سیدالشہداء^{علیهم السلام} و برخی اتفاق‌ها را که پس از شهادت ایشان روی داده است بیان می‌کند. از جمله اینکه پس از به شهادت رسیدن حضرت امام حسین^{علیهم السلام} به آن وضع فجیع، ابلیس لعنة الله عليه (پدر شیاطین) از شدت خوشحالی پرواز می‌کند و شادمان فریاد برمی‌آورد که آخر به خواسته خود دست یافتیم. پس از این، تلاش خود را در تشکیک مردم صرف کنید.^۱

۱. «قالت زَيْبُ فَلَمَّا ضَرَبَ إِبْنَ مُلْجَمٍ لعنةَ اللَّهِ أَبِي عَلَيْهِ السَّلَامَ وَرَأَيْتُ أَثْرَ الْمَوْتِ مِنْهُ قُلْتُ لَهُ يَا أَبَّهُ حَذَّرْتِنِي أُمُّ أَيْمَنَ بِكَدَا وَكَدَا وَقَدَا حَذَّبْتِ أَنَّ أَسْمَعَةَ مِنْكَ فَقَالَ يَا مَبْيَنَ الْحَدِيثِ كَمَا حَذَّرْتَنِكَ أُمُّ أَيْمَنَ وَكَانَتِي بِكَ وَبَيْنَاتِ أَهْلِكَ سَبَّا يَا بَهَدَا الْبَلَدِ أَدْلَاءَ خَائِشِعِينَ تَخَافُونَ أَنْ يَتَحَطَّفُوكُمُ النَّاسُ فَصَبَرَا فَوْ الَّذِي فَلَقَ الْحَجَّةَ وَبِرَا النَّسْمَةَ مَا لِلَّهِ عَلَى الْأَرْضِ يَوْمَئِلُ وَلِيُّ غَيْرُكُمْ وَغَيْرُ مُحِبِّكُمْ وَشَيْعَكُمْ وَلَقَدْ قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ

روایت ام ایمن..... ۱.۱

گفتنی است که ابليس، همان شیطان معروف است که خدای یگانه او را از درگاه خود راند و از آنوقت تاکنون خود و اعوان و شیاطین دیگری که تحت امر او هستند به اغوای اینای بشر مشغول‌اند. شاید میلیارد‌ها میلیارد ابليس و شیطان دیگر او را در این کار یاری می‌کنند.

همانند روایت فوق حتی در خصوص دیگر معصومان عليهم السلام هم وارد نشده است و اختصاص به حضرت سیدالشهدا عليه السلام دارد.

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حِينَ أَخْبَرَنَا بِهَذَا الْخَبَرِ أَنَّ إِبْلِيسَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ يَطِيرُ فَرَحًا فَيَجُولُ الْأَرْضَ كُلُّهَا فِي شَيَاطِينِهِ وَعَفَارِيَتِهِ فَيَقُولُ يَا مَعْشَرَ الشَّيَاطِينِ قَدْ أَدْرَكْنَا مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ الطَّلَبَةِ وَتَلَغَّنَا فِي هَلَائِكُمُ الْغَايَةَ وَأَوْرَثَنَاكُمُ السُّوءَ إِلَّا مَنِ اعْتَصَمَ بِهَذِهِ الْعَصَابَةِ فَاجْتَلُوا شُغْلَكُمْ بِتَشْكِيكِ النَّاسِ فِيهِمْ وَحَمْلِهِمْ عَلَى عَذَابِهِمْ وَإِغْرَائِهِمْ بِهِمْ وَيَأْوِلُنَّهُمْ حَتَّى تَسْتَحْكِمَ ضَلَالَةُ الْخَلْقِ وَكُفُرُهُمْ وَلَا يَنْجُو مِنْهُمْ نَاحٍ»
(بحار الأنوار، ج ۴۵، ص ۱۸۳ به نقل از کامل الزیارات، ص ۲۶۶).

شیطنت انسانی

گفتنی است که قرآن کریم برخی از انس را هم گاهی جزو شیاطین نام می‌برد، آن‌گاه که می‌فرماید: «شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِ». مضافاً بر آنکه در این تعبیرها شیاطین انس را برابر جن مقدم می‌دارد که حتماً این امر از سوی خدای حکیم و کلام او، قرآن کریم، که سراسر بر حکمت و بлагت استوار است امر بی‌دلیلی نیست و به این حقیقت راه می‌نماید که شیاطین انس به مراتب از شیاطین جن اغواگرتر هستند. حدیثی که پیش‌تر ذکر آن رفت هم مؤید این حقیقت است. از آنجا که وظیفه مهم و اصلی شیاطین پراکندن تخم شک و شبده در دل محبان و دوستان اهل بیت علیهم السلام است، به وضوح شاهد آن هستیم که برخی از انسان‌ها

شیطنت انسانی..... ۱۳

متأسفانه در این کار جهد و اهتمام بالغی دارند و به هر

شیوه در تشکیک در شعائر حسینی می‌کوشند.

این تشکیک لزوماً در خود امام حسین^{علیه السلام} وجود او و قضایای کربلا نیست. بلکه از هر موضوعی که به نحوی با ایشان و شعائرشان در ارتباط است برمی‌گردد. همیشه هم افراد عامی پیدا می‌شوند که سخنان آنان را باور کنند و از آن‌ها اثر بذیرند.

حضرت امیر المؤمنان^{علیه السلام} هم با «همج رعاع» نامیدن این عده درباره آنان فرموده است: **(النَّاسُ تَلَاثَةٌ: فَعَالِمٌ رَّبَّانِيٌّ وَ مَتَعْلِمٌ عَلَى سَبِيلِ نَجَاهٍ وَ هَمَاجٍ رَّعَاعٍ، أَتْبَاعٌ كُلُّ نَاعِقٍ يَمْيِلُونَ مَعَ كُلِّ رَبِيعٍ، لَمْ يَسْتَضِئُوا بِنُورِ الْعِلْمِ وَلَمْ يَلْجُتوَا إِلَى رُكْنٍ وَثِيقٍ؛** مردم بر سه دسته‌اند: عالم ربانی، درس‌آموز راه نجات، و مردمان بی‌پروپایه که پشهوار

۱. نهج البلاغة، کلمات قصار، حکمت ۱۴۷.

۱۴ بلژیکی اندیشه سیاه دشمنان شعائر

در پی هر آوازدهنده‌ای می‌دوند و با هر بادی به این سو و آن سو می‌دونند، از نور علم پرتوبی نگرفته‌اند و به ستون استواری پناه نبرده‌اند».

کسانی که به این حقیقت واقف‌اند وظیفه دارند که این تشکیک‌ها را از عقاید و باورهای مردم بزدایند. این وظیفه یک واجب کفایی است و تا هنگامی که «من فیه الکفاية» به قدر مورد نیاز در جامعه نیست، بر همگان واجب عینی است. درست که انسان شاید نتواند به سبب تراحم واجبات عینی از عهده انجام دادن همه آن‌ها برآورده باشد، اما به قدری که می‌تواند نباید کوتاهی کند.

تلاش نافرجام

حدیث شریف پیامبر ﷺ درباره حضرت سیدالشہداء علیهم السلام جواب و نکات متعددی دارد. بنده

۱۵.....تلاش نافرجام.....

تا جایی که آثار علامه مجلسی و سید عبدالله شبر و امثال ایشان را دنبال کردم، شرح و تبیین کاملی بر این حدیث و مفردات مطالب ارزشمند آن نیافتم.

مطالعه همه جوانب این حدیث و شرح و تفصیل آن، دست‌کم در یک کتاب مستقل می‌گنجد. شایسته است که اهل علم و کسانی که دستی در مطالعه و پژوهش در روایات اهل بیت علیهم السلام دارند، به این روایت توجه خاصی بکنند و با کاوش مطالب آن بقیه را هم با چاپ کتابی درباره آن سود بخشنند.

در حدیث مزبور، رسول گرامی خدا علیه السلام پس از یادکردن از پاره‌ای از حوادث عاشورا از جمله می‌فرماید: «وَلَيَجْتَهِدَنَّ أَئُمَّةُ الْكُفَّارِ وَأَشْيَاعُ الضَّلَالِهِ فِي مَحْوِهِ فَلَا يَزْدَادُ إِلَّا غُلُواً»^۱ و پیشوایان کفر و پیروان

۱. بحار الأنوار الجامعة للدرر أخبار الأئمة الأطهار علیهم السلام، ج ۲۸، ص ۵۵.

۱۶.....بازشناسی اندیشه سیاه دشمنان شعائر

گمراهی در نابودی آن می‌کوشند و [تلاش آنان] جز به بالاگرفتن [آوازه] آن نمی‌انجامد».

سخن رسول اکرم ﷺ که فرمودند «أَنَا أَفْصَحُ مَنْ نَطَقَ بِالضَّادِ؛ مَنْ كَسَى هَسْتَمْ كَهْ حَرْفَ ضَادَ رَا (به زبان عربی) فصیح‌تر تلفظ می‌کند» همه بر قاعده است و چیزی بی‌جهت در آن یافت نمی‌شود. در این حدیث حضرت در آغاز کلمه «وَلَيَجْهَدُنَّ» لام قسم را به کار برده است. این لام، به تنها بی معادل قسم است؛ یعنی گویی طرف گفته است: «والله که...». این گزیده‌گویی در قواعد و لغت عربی را اختزال می‌گویند و استعمال و دلالت‌های ویژه خود را دارد. در اینجا قسم یاد کردن رسول خدا ﷺ به دلیل اهمیت و جزیمت پیامی است که منتقل می‌کند. در ادامه نیز با به کار بردن نون تأکید ثقلیه، بر بار تأکیدی سخشن افزوده است.

۱۷.....تلاش نافرجام.....

می‌دانید که در زبان عربی این دو نون، نون تأکید ثقلیه و خفیفه برای تأکید سخن در آخر افعال آورده می‌شوند و اولی معنای تأکیدی بیشتری دارد. خلاصه آنکه حضرت با به کار بستن این دو اسلوب تأکید در آغاز این جمله، بر اهمیت و حتمیت پیام موجود در جمله پافشاری می‌کند.

گذشته از آن «لِيَجْتَهَدَنَ» از ماده جهد به معنای تلاش و کوشش با مشقت است. جهاد هم از همین ریشه مشتق است که حاکی از تحمل سختی و مشقت بسیار در دفاع از کیان و آرمان دینی است. جهد اصطلاحاً ثالثی مجرد است و جهاد که از همان مشتق شده است را ثالثی مزید می‌گویند.

نیز با افزودن یک حرف «ت» به آن، لفظ اجتهاد از ابواب مزید ساخته می‌شود که معنای جهد و مشقت

۱۸.....بلژشناسی اندیشه سیاه دشمنان شعائر

زیاد را می‌دهد. حضرت با به کار بستن لام قسم و نون
تأکید نقیله بر فعل اجتهاد، می‌خواهد جهد بالغ و
تلاش گسترده دشمنان دین را در اغوای مردم و نشر
گمراهی بیان کند، که حقاً چنین شد.

عمده تلاش رهبران کفر و پیروان گمراه آنان در
نابودی دین اسلام و موضوعی که بیش از دیگر مسائل
از گذشته تا به امروز آماج حمله آنان بوده است،
مریبوط به مسئله شعائر مقدس امام حسین^{علیه السلام} بوده و
هست. این موضوع تا بدان پایه برای دشمنان دین
اهمیت دارد که حضرت رسول^{صلی الله علیہ وسلم} تلاش آنان را
جهدی سرشار از مشقت و اهتمامی پیوسته با جزمیت
می‌خواند. هدف آنان به فرموده پیامبر اکرم^{صلی الله علیہ وسلم} «محو»
شعائر سیدالشهداء^{علیه السلام} است، یعنی در نابودی آن، چنان
می‌کوشند که اثری از آن بر جای نماند. اما به لطف و

۱۹..... ائمه الکفر واشیاع الضلاله

مشیت خدای متعال این جهد و اجتهاد فراوان آنان به فرموده حضرت «فَلَا يَزْدَادُ إِلَّا غُلُوًّا» به جز از روز به روز برافراشته‌تر شدن پرچم شعائر و بالاتر گرفتن نام و یاد حضرت سیدالشهدا^{العلیہ السلام} اثر و محصولی به جای نخواهد گذاشت.

ائمه الکفر واشیاع الضلاله

این سؤال مطرح است که اینان چه کسانی هستند که در راه نابودی دین مجتهدانه می‌کوشند؟ آیا از یهود و نصاری هستند؟ آیا بت پرسستاند؟ بت پرستان و خیلی‌های دیگر که توجه چندانی به این مسائل ندارند. اینان از درون خود مسلمانان هستند. گروهی به نام منافقان، که همواره بوده‌اند. از زمان خود حضرت رسول الله^{صلی اللہ علیہ وسلم} اینها در میان مسلمانان، بوده‌اند تا روزگار ما. منافقان همانند

۲۰بلژشناسی اندیشه سیاه دشمنان شعائر

مسلمانان اظهار به اسلام و پذیرفتن نبوت رسول خدا^{علیه السلام} دارند اما در باطن به چنین عقیده‌ای ایمان ندارند و همواره در بزنگاه تاریخ و در حوادث و نقاط حساس، پرده از کفر و نفاق خود بر می‌دارند و به شکلی به اسلام و مسلمانان آسیب می‌زنند.

این عده که بر زبان رسول خدا^{علیه السلام} در این روایت از آن‌ها به «ائمه الکفر و اشیاع الضلاله» نام برده می‌شود دو دسته‌اند: ائمه کفر، یعنی پیشوایان کفر و گمراهی و کسانی که با افکار و آرای خود اسباب گمراهی دیگران را ایجاد می‌کنند و دسته بعدی اشیاع الضلاله؛ یعنی پیروان گمراهی هستند. اینان به واقع تحت تأثیر سخنان گروه نخست گمراه شده‌اند. شمار آن‌ها هم در هر زمانی کم نیست و عموماً از همان طیف از جامعه هستند که حضرت

۲۱.....ائمه الکفر واشیاع الضلاله

امیرمؤمنان^{الصلی اللہ علیہ و آله و سلم} در حدیثی که رفت از آنها به «همج رعاع» نام می‌برد. این عده چه مقصراً باشند، یعنی در فهم دین خود کوتاهی کرده‌اند و چه قاصر، به کمک دسته نخست، ائمه کفر در نابودی دین خدا می‌کوشند و ابزار آنان نیز همان‌گونه که در روایت ذکر شده و در آغاز بحث گفته‌یم، ایجاد تشکیک و پراکندن شبه‌های بی‌اساس در میان مردم است. موضوع این شبه‌ها هم درباره دین خداست. در این میان در شعائر حسینی بیش از مسائل دیگر شبه‌آفرینی شده است. این کار تلاش شیطان‌های انس و جن و کوشش منافقان و پیروان گمراه آنان است. اما به یاری خدای متعال این تلاش مختوم به شکست خواهد بود و پرچم دین خدا روز به روز برافراشته‌تر خواهد شد. «فَلَا يَزْدَادُ إِلَّا غُلُوّا».

۲۲ بلژیکی اندیشه سیاه دشمنان شعائر

اطلاق لفظ «امام» بر کافران و منافقان چه بسا در
ذهن بسیاری سؤال برانگیز باشد. بسیاری از اهل علم
و درس خوانده‌ها با وجود درس و علمی که
آموخته‌اند رسول خدا^{علیه‌الله} نام آن‌ها را ائمه کفر نامیده
است. همانسان که ایمان، امام دارد و رسول خدا^{علیه‌الله}
و ائمه طاهرین^{علیهم السلام} ایمان و راستی هستند، از
آن‌سو کفر و نفاق هم پیشوا و مقتدا دارد که رسول
گرامی خدا^{علیه‌الله} از آن‌ها با عنوان «ائمه کفر» نام می‌برد.
قرآن کریم هم درباره ائمه کفر می‌فرماید: «وَجَعَلْنَاهُمْ
أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ؛^۱ وَ آنَانِ را پیشوایانی که به سوی
آتش می‌خوانند گردانیدیم».

۱. سوره قصص، آیه ۴۱.

۲۳.....ائمه الکفر و اشیاع الضلاله

حال ائمه کفر آنگونه که رسول خدا^{علیه السلام} برای ما بازگو کرده است پیوسته به تشکیک مردم مشغول اند؛ چیزی که رضایت و شادمانی ابلیس پدر شیاطین را برآورده می‌کند و دشمنی خدای جبار را برمی‌انگیزد. ائمه کفر در همه مسائل دین دست به تشکیک می‌زنند که در رأس آنها شعائر مقدسه امام حسین^{الله علیه السلام} است. «اشیاع الضلاله» هم گمراهانی هستند که قاصر یا مقصراً از آنان پیروی می‌کنند.

حدیث فوق جای بحث و بررسی زیاد دارد. امیدوارم که اهل علم از حوزویان یا دانشگاهیان به شرح و بحث پردازنده و کتابی فراخور در این رابطه تقدیم مسلمانان کنند. بنده تا به حال چنین شرحی نیافتم. شاید از متقدمین کسی این کار را کرده باشد ولی من در مطالعات و تتبّع هایم چیزی ندیدم.

لحظه وداع با کربلا

«وَلَيَجْتَهَدَنَّ أَئِمَّةُ الْكُفُرِ وَأَشْيَاعُ الضَّلَالِاتِ فِي مَخْوِلٍ فَلَا
يَزْدَادُ إِلَّا غُلُوًّا^۱ وَ پیشوایان کفر و پیروان گمراهی در
نابودی آن می کوشند و [تلاش آنان] جز به بالاگرفتن
[آوازه] آن نمی انجامد».

این فرمایش پیامبر ﷺ، در روز یازدهم محرم سال
۶۱ هنگامی که اسرای اهل بیت ﷺ را می خواستند به
سوی کوفه حرکت دهند، از زبان حضرت زینب علیها
به پسر برادرش، حضرت امام سجاد علیه السلام گفته شد. در
آن هنگام سخت، نگاه حضرت سجاد علیه السلام به بدن های
تکه تکه شهدای کربلا افتاد و چنان حالت دشواری
بر او عارض شد که به تعییر حضرت زینب علیها

۱. بحار الأنوار الجامعة للدرر أخبار الأنمة الأطهار علیهم السلام، ج ۲۸، ص ۵۵ و
کامل الزيارات (چ نجف: دارالمرتضویه، ۱۳۹۷هـ)، ص ۲۶۲

لحظه وداع با کربلا ۲۵

نزدیک بود جان دهد. (وَتَبَيَّنَتْ ذَلِكَ مِنْيَ عَمَّى
زَيْنَبُ؟^۱ وَعَمَّام زَيْنَب مَتَوَجِّهٌ آنَ حَالَتْ مِنْ شَدَّ).
آری، تصویری که حضرت سجاد^{علیه السلام} در آن لحظه
حساس دیدند چنان فجیع و سهمگین بود که
نزدیک بود از دیدن آن جان دهد. در آن برده
حضرت زینب^{علیها السلام} که متوجه حالت نامساعد
حضرت سجاد^{علیه السلام} شدند، حدیث بلندی که بدان
اشاره شد را برای ایشان نقل می‌کند تا با مژده ظهور
منتقم آل محمد^{علیهم السلام} از شدت حزن و اندوه او بکاهد.
نیازی به ذکر نیست که حضرت سجاد^{علیه السلام} خود از
این حدیث آگاه است، چراکه او علم ازلی دارد و از
ازل به همه این جریانات واقف بوده است. با این
حال این کار به حسب ظاهر امر و به منظور کاستن

۱. بحار الانوار، ج ۲۸، ص ۵۵.

۲۶.....بازشناسی اندیشه سیاه دشمنان شعائر

از اندوه جانکاهی بود که بر دل او نشسته بود و هر آن، ممکن بود جان پاکش را بگیرد.

مواردی دیگر از خصایص حسینی

حدیثی که ذکر آن رفت و محور نوشتار حاضر شد، از جهات مختلفی در خور توجه و تأمل است. یکی از آن نکات و مطالب مطرح شده در آن فقط و فقط ویژه حضرت سیدالشہدا^ع است. از این رو جا دارد بزرگوارانی که به گردآوری خصایص حضرت سیدالشہدا^ع اهتمام می‌ورزند این موارد را هم به کتاب‌های خود بیفزایند؛ زیرا فضیلت‌های مطرح شده در آن، خاص حضرت است و برای دیگر معصومان ~~لهیل~~ یاد نشده است.

حضرت پیامبر^{صلی الله علیہ وسلم} متحمل اذیت‌های بسیاری در تبلیغ رسالت خود شدند. حضرت امیر المؤمنان^ع و

مواردی دیگر از خصایص حسینی ۲۷

حضرت زهرا^{علیها السلام} نیز سراسر عمر بابرکت خود را در رنج و مشکلات ناشی از تثبیت و تبلیغ دین خدای متعال گذرانیدند و در این راه جان‌های مطهر خود را نیز فدا کردند. به همین شیوه دیگر حضرات معصومین^{علیهم السلام}، از حضرت امام حسن مجتبی^{علیه السلام} تا حتی خود حضرت بقیة الله^{علیها السلام} (چه در پنج سال آغازین حیات ظاهری‌شان و چه تا به امروز که آماج انواع اتهام‌ها و سخنان بی‌اساس درباره وجود و ظهور و قیام عالم‌گیرش قرار دارد) همگی با رنج‌ها و آزارهای زیادی روپروردند. همگی امامان و معصومان ما گذشته از آن همه رنج، در راه احیا و تبلیغ دین خدا به شهادت رسیدند. با این حال و با این همه رنج و دشواری که متحمل شدند، در خصوص هیچ یک از آنان الفاظی چون «ولی‌جنّه‌های» - با لام قسم و

نون تأکید ثقیله و ماده جهد و علاوه بر آن، استفاده از باب افعال که بیان کننده سختی و دشواری چند برابر است - به کار نرفته است.

باز درباره هیچ یک از معصومان علیهم السلام و مصائب عظمایی که بر آنها وارد شده است نیامده است که «فَلَا يَرْدَأُ إِلَّا عُلُوًّا». آزار و اذیت دشمنان جز به بالارفتن نام و آوازه حضرت سیدالشهدا اللعنة الله علیهم و شریعت او نمی‌انجامد. این تعبیر فقط برای حضرت سیدالشهدا اللعنة الله علیهم از زبان رسول الله علیه السلام نقل شده است و حقاً باید آن را جزو خصایص حضرت سیدالشهدا اللعنة الله علیهم بر شمرد؛ ویزگی‌ای که فقط خاص حضرتش و شعائر مقدسه او و آرمان بلندش است.

پیامبر خدا علیه السلام با همه آزارهایی که از مشرکان مکه و یهود و منافقان دیدند، عاقبت ظفر مندانه مکه

دو عزاداری دیرینه ۲۹

را فتح کردند. ولی درباره ایشان هم چنین قولی
گفته نشده است. حضرت سیدالشهدا^{علیهم السلام} با آنکه
در کربلا به شهادت رسیدند و به خیال باطل
دشمنانش راه و یاد او را از بین بردن، روز به روز
آوازه اش در جهان بیشتر پیچید و بر شمار دوستانش
افزوده شد و دوستی آنان هرسال بیش از سال قبل
و هر زمان بیش از پیش بیشتر می شود. این ویژگی
خاص حضرت سیدالشهدا^{علیهم السلام} است.

دو عزاداری دیرینه

دو عزاداری قدیمی در شهر کربلا مرسوم بوده که
بعدها به دیگر نقاط جهان سرایت کرده است. از
این دو یکی بعد از اذان صبح و پیش از طلوع آفتاب
انجام می شده است و قدمتی چند صد ساله دارد.
هر چند این نوع عزاداری در زمان ائمه اطهار^{علیهم السلام}

.....بلژشناسی اندیشه سیاه دشمنان شعائر ۳۰

و حتی عصر غیبت صغیر نبوده است و چه بسا در سده‌های بعد از آن هم، گزارش نشده است، با این حال اکنون قدمت بسیاری دارد و در بلاد اسلامی خاصه شهرهای شیعه‌نشین شیوعی گسترده یافته است. بنده از دهه یکهزار و سیصد و هشتاد هجری به خوبی به یاد دارم که در کربلای معلی دسته‌های عزا پس از اذان صبح روز عاشورا بیرون می‌آمدند و این عزاداری پرشور را انجام می‌دادند.

عزاداری دیگری که قدمت آن به اولی نمی‌رسد ولی دست کم دویست تا سیصد سال قدمت دارد، عزای طویریج است که در بعد از ظهر روز عاشورا انجام می‌شده است. این عزاداری را نیز بنده از نزدیک دیده‌ام و در کربلای معلی در آن شرکت کرده‌ام. این عزاداری که به صورت دویden دسته عزا انجام می‌شده

دو عزاداری دیرینه ۳۱

است از خیابان امام علی^ع آغاز می شده است. سپس به سوی سوق العرب می آمدند و بعد از گذر از میدان امام حسین^ع (فلکه امام حسین^ع) در حالی که به سر و سینه می زدند دوان دوان به حرم مقدس آقا ابا عبدالله^ع می رسیدند. سپس سیل جمعیت عزاداران از در قاضی الحاجات وارد می شد و با همان حالت و شتابان و دوان از دالان تنگ آنجا که شاید عرضش از چهار پنج متر تجاوز نکند، به رحمت می گذشت. در آن زمان، یعنی دهه هزار و سیصد و هشتاد هجری قمری، در کربلا جمعاً هفت دسته عزا بودند که جمعیت آنها به حدود هزار نفر می رسید. هنگامی که این جمعیت یکباره و با شتاب به این دالان تنگ می رسید طبعاً تراحم افراد قدری دشوار بود. همچنین در مسیر قبلی خود نیز از خیابان های کم عرضی

می‌گذشتند که باز جمعیت عزاداران به هم فشار
می‌آوردن. کل این عزاداری شاید بیش از بیست دقیقه
طول نمی‌کشد اما هیأت عزاداران و شتاب دویدن آنها
و بر سینه و سر زدنها و شعارهایی که می‌دادند دل هر
رهگذر و بیندهای را از اندوه به لرزه درمی‌آورد.

چقدر کتاب علیه عزاداری طویریح نوشتهند و
چقدر اعلامیه پخش کردند. امروز نیز علیه این
عزاداری که در صبح عاشورا انجام می‌دهند همچنان
کتابهایی می‌نویسند و در این شعیره مقدسه
اشکال تراشی می‌کنند. پیوسته علیه این عزاداری‌ها
دروع بستند و تشکیک کردند و مغالطه کردند، اما
این گونه شد که می‌بینیم سال به سال بر شور و رواج
این عزاداری‌ها در شهرهای مختلف دنیا افزوده
می‌شود. «فَلَا يَزْدَادُ إِلَّا غُلُوًا».

دو عزاداری دیرینه ۳۳

این تشکیک‌ها و شبه‌آفرینی‌ها درباره این نوع از عزاداری‌ها تا آغاز دهه هشتاد قمری نبود. این عزاداری‌ها در شهرهای نجف اشرف و کربلا می‌معلی و کاظمین و سامرا به گستردگی اجرا می‌شد. شک و شبه‌ها پس از روی کار آمدن حکومت جمهوری در عراق، یعنی در حدود سال هزار و سیصد و نود قمری بود که زمزمه تشکیک و خردگیری‌ها علیه عزاداری‌ها شنیده می‌شد و برخی بیماردلان با نشر کتاب یا اعلامیه‌هایی در کمنگ کردن این شعائر تلاش کردند، اما فایده‌ای نداشت که نداشت.

من به خوبی به یاد دارم که در آن دوره دسته‌های عزاداری کربلا به هفت دسته می‌رسید و اگر جمعیت هر دسته را صد نفر، کمی بیشتر یا کمتر بگیریم، کل جمعیت عزاداران شاید به رقمی معادل هزار نفر

می‌رسیدند و عزاداری پرشور و حرارت برگزار می‌شد. امروزه بنابه گزارش‌هایی که برخی مسئولان در شهر کربلای معلی داده‌اند تعداد دسته‌های عزای این شعیره در صبح روز عاشورا چندین برابر شده است. این آمار با هفت دسته در آغاز دهه هشتاد قمری در قرن پیش، اصلاً قابل قیاس نیست. رشد جمعیت عزاداران چیزی نبوده که هرگز در آن زمان در تصور کسی درآید. حضور یکباره این جمعیت در شهر نه چندان بزرگی چون کربلای معلی شور و ولله‌ای عظیم به پا می‌کند و ما را به چیزی جز این جمله از روایت فوق متذکر نمی‌کند که حضرت رسول ﷺ درباره عزای فرزندش امام حسین عليه السلام فرمودند: «فَلَا يَرْدَادُ إِلَّا عَلُوًا». کارشناسی‌ها و شکافرینی‌ها سودی نمی‌بخشد و پرچم عزای حسینی روز به روز برافراشته‌تر بر آفاق جهان به اهتزاز در می‌آید.

سؤال‌های سیاه..... ۳۵

بماند که آنچه رفت همه در وصف عزاداری‌های شهر مقدس کربلا بود. بقیه شهرهای عراق از نجف اشرف و کاظمین و سامرا و دیگر بلاد اطراف آن‌ها چون متتفک (ناصریه) و سماوه، تا حتی بصره و در دهات دور و نزدیک هم، این شعیره صبحگاه عاشورا برگزار می‌شود و نیز در خیلی نقاط دیگر دنیا. لذا بر شمردن دسته‌های عزا و عزاداران آن‌ها کار ساده‌ای نیست و دست آخر سر از عددی میلیونی در می‌آورد. اینها چیزی نیست جز تحقق وعده رسول الله ﷺ که فرمودند: «فَلَا يَرْدَادُ إِلَّا عَلُوًا».

سؤال‌های سیاه

«يجرّبون حظهم مع الحسين (عليه السلام)». این سخن بر زبان عراقی‌ها هست؛ یعنی بگذارید بیشتر با امام حسین (عليه السلام) تجربه کنند. هر کس نسبت به بهره‌ای که با رفتار

و عملکردش و جهت‌گیری‌اش نسبت به حضرت امام حسین^{الله علیه السلام} دارد، به همان اندازه در سرنوشت او اثر خواهد گذاشت. جریان حضرت سیدالشہداء^{الله علیه السلام} و دستگاه کران‌گستردہ‌اش فراتر از گنجانیدن در این نوشтар کوتاه است.

برخی کوتاه‌اندیشان با خرد نارسای خود مسائل عزاداری حضرت سیدالشہداء^{الله علیه السلام} را به خیال خود سبک و سنگین می‌کنند و برخی را نستجیر بالله غیر عاقلانه و دور از تعقل می‌دانند و مردم را از انجام دادن آن نهی می‌کنند. اندیشه این افراد عموماً بر دروغ و مغالطه بنا شده است، به گونه‌ای که اگر دلایل آن‌ها را دنبال کنید به مغالطه آن‌ها پی خواهید برد. فقط «کتاب الله و عترتی» از دروغ و مغالطه مبرّاست، و گرنه دیگران به این دو آفت آلوده‌اند.

سوال‌های سیاه..... ۳۷

چندی پیش یک نفر از نواصب سخنان بی‌اساسی را درباره حضرت سیدالشهدا^{علیه السلام} به زبان آورده بود که در اینجا خوش ندارم آنها را مطرح کنم. گوینده این مطلب که بازتاب گسترده‌ای هم در فضاهای مجازی داشت، سخنان خود را به کتاب سفينة البحار مرحوم شیخ عباس قمی علیه الرحمة منسوب می‌کرد.

بنده به این کتاب مراجعه کردم و ابواب مربوط به حضرت سیدالشهدا^{علیه السلام} را مرور کردم، اما اثری از آن روایت نیافتم. خوب چنین کارهایی را بنده از وظایف خود می‌دانم. مفصل در این موضوع کتاب را وارسی کردم اما هرچه گشتم روایتی را که آن شخص ادعا می‌کرد نیافتم.

چندسال پیش نیز رویدادی مشابه این پیش آمد و سروصدای زیادی درست کرد. شخصی از نواصب

در وجود مقدس حضرت امام زمان علیه السلام تشكیک
کرده بود و مدعی بود که حضرت اصلًا به دنیا
نیامده‌اند و ادعای خود را به یکی از کتاب‌های
مرحوم صدوق قدیس مستند می‌کرد. بنده آن کتاب شیخ
صدقه را نداشتم. درخواست کردم برایم آوردن
و محل ارجاع او را به دقت مطالعه کردم. مؤلف هرگز
چنین مطلبی را نگفته بود. قضیه کاملاً بر عکس بود.
مرحوم صدوق در آن کتاب ادعای برخی از منکران
حضرت حجت علیه السلام را مطرح کرده و سپس یکی
یکی آنها را دقیق و کامل پاسخ داده بود. هم سوال‌ها
و شبههای را آورده بود و هم پاسخهای خودش را. آن
شخص ناصبی شبههای مطرح شده در کتاب
صدقه را که در آنجا آنها را با پاسخهای مفصل
خود رد کرده بود از کتاب مذکور برگرفته و ادعا

چهارصد هزار درهم برای جعل یک حدیث ۳۹.....

کرده که مرحوم صدوق چنین اعتقادی داشته است و نعوذ بالله منکر وجود حضرت قائم ع بوده است. که البته کاملاً برعکس بوده و چنین ادعایی جز دروغ و دغل محمل دیگری ندارد. مرحوم صدوق با دلیل و روایت، آن ادعای باطل را رد می‌کند، اما آن شخص همان عبارتی که مرحوم صدوق از اهل باطل نقل کرده است را به خود شیخ صدوق نسبت داده است. این تشکیک‌ها عمدتاً از این قبیل هستند. کافی است قدری دنبال موضوع را بگیرید و منشأ آن را بیابید. به خوبی پرده از دروغ و سیاه‌کاری آن‌ها برخواهید افکند.

چهارصد هزار درهم برای جعل یک حدیث

پس از به شهادت رسیدن رسول خدا علیه السلام همان‌گونه که مورخان و راویان ابنای عامه نیز به این موضوع اشاره کرده‌اند، فراوان به ایشان دروغ بستند

۴۰.....بلژشناسی اندیشه سیاه دشمنان شعائر

و بدعت‌های بسیاری در دین او پدید آوردند. از سخن «ما تَرْكُناهُ صَدَقَةً» که خلیفه اول برای غصب حق حضرت صدیقه طاهره علیها السلام جعل کرد و آن را به رسول خدا علیه السلام به دروغ نسبت داد گرفته تا هزاران روایت و حکم دروغینی که برای رضایت حاکمان وقت و مصالح آنان، راویان جاعل ساختند و در میان مردم پراکنندن. اینها همه در ضلالت و انحراف جامعه اسلامی سهم عمدahای داشت.

سمرة بن جنذب، صاحب همان نخل مشهوری بود که در داستانی با رسول خدا علیه السلام سر آن مشاکسه (چانه‌زنی) کرد و رسول خدا علیه السلام حاضر شد در برابر رها کردن آن نخل بهشت را برای او تضمین کند اما او نپذیرفت و دست آخر رسول خدا علیه السلام که دید سمره به هیچ وجه از سر مالکیت آن نخل نمی‌گذرد، بر اساس قاعده «لا ضرر ولا ضرار فی الإسلام» دستور داد تا

چهارصد هزار درهم برای جعل یک حدیث..... ۴۱

نخل او را ببرند و در برابر ش بیندازند، تا از این راه ضرری را که از آن نخل به صاحب خانه می‌رسید دفع کند. حال این شخص را معاویه با چهارصد هزار درهم تطمیع کرد و از او خواست بر منبر برود و بگوید که آن آیه‌ای که در نکوهش ابن ملجم، قاتل حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نازل شده است، از پیامبر اکرم علیه السلام شنیده است که درباره امیر المؤمنین علیه السلام بوده، و آیه‌ای که در مدح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نازل شده است نیز از زبان پیامبر خدا علیه السلام شنیده است که درباره ابن ملجم لعنة الله عليه بوده است. او هم چهارصد هزار درهم را گرفت و درخواست معاویه را انجام داد. این مطلب در کتب تاریخی ثبت است. در آن زمان با ده درهم یک گوسفند می‌خریدند، یعنی آن مبلغ، پول معادل چهل هزار گوسفند بوده است. این هم از باب تقریب به ذهن تا خواننده دریابد که چه مبلغ گزافی را

۴۲ بلزشناسی اندیشه سیاه دشمنان شعائر

معاویه در راه تحریف دین، ولو شأن نزول یک آیه،
هزینه می کرده است.

شناخت دقیق‌تر شعائر

این استدلال که نوع خاصی از عزاداری مثلاً سینه‌زنی، زنجیرزنی و غیر آن، در زمان ائمه معصومین علیهم السلام نبوده است و از این‌رو نباید انجام داد، از اساس غلط است. این استدلال باطلی است و هرگز فقیه و متفقهی پیدا نمی‌شود که این‌گونه استدلال کند. در زمان ائمه معصوم علیهم السلام کسی در رثای حضرت سیدالشهدا الله علیه السلام شعر می‌خوانده و حاضران مجلس گریه می‌کردند. اما این دلیلی نخواهد بود برای رد کردن انواع عزاداری‌ها که عرفاً و متناسب با محیط‌ها و جوامع مختلف در طول سالیان دراز پدید آمده است. همه اینها به دلیل

شناخت دقیق‌تر شعائر ۴۳

آنکه تعظیم شعائر مقدس امام حسین^{علیه السلام} است و به فرموده قرآن گواه تقوای قلوب است، باید انجام شود و در این هزار و حدوداً یکصد سالی که از دوران غیبت صغیر می‌گذرد هیچ فقهی حکمی بر حرمت آن‌ها نداده و یا بر آن‌ها اشکال نگرفته است. این امر حتی برخی امور نوپدیدی که شاید صدسال پیش، کمتر یا بیشتر، اثری از آن‌ها نبوده است ولی امروزه جزو شعائر شده است را هم دربرمی‌گیرد. مسائلی چون پیشواز محرم از این نوع است. بنده خود چندی پیش شنیدم کسی این مسئله را به سخنره گرفته بود. این شخص بی‌گمان اگر شرایع را درست و با تفّقه می‌خواند چنین دعوی باطلی بر زبان نمی‌آورد. آیا چیزهایی همانند تلفن و هوایپیما و هزاران چیز جدید دیگری که بشر به مرور زمان آفریده است در زمان

۴۴ بلژیکی اندیشه سیاه دشمنان شعائر

ائمه هیئت بوده‌اند؟ طبعاً خیر. همه اینها بعدها و به مرور به وجود آمدند و نمی‌توان هیچ‌یک را به دلیل آنکه در زمان ائمه هیئت نبوده‌اند تحریم کرد و استفاده از آن را خلاف شرع پنداشت.

رسول گرامی خدا علیه السلام به خوبی با تشخیص این عده، نام «ائمه کفر» را بر آن‌ها نهاده است؛ زیرا اینان باعث گمراهی خیل عظیم مردمی می‌شدند که ناآگاهانه و بر اثر جهل از آن‌ها پیروی می‌کنند؛ همان عده‌ای که رسول خدا علیه السلام از آن‌ها در روایت مذکور به «اشیاع الضلالة» نام می‌برد و حضرت امیر مؤمنان الصلی اللہ علیہ وسلم در روایتی که ذکر آن رفت آن‌ها را «همج رعاع» می‌خواند: «وَهَمَّجَ رَعَاعٌ، أَتْبَاعُ كُلٍّ نَّاعِقٍ يَمْلُونَ مَعَ كُلٍّ رِيحٍ...».^۱

۱. بحار الأنوار، ج ۱، ص ۱۸۷.

شناخت دقیق‌تر شعائر ۴۵

واقع آنکه هر چیزی در عرف جزو شعائر شناخته شود، حتی اگر زمان زیادی از تولید و پیدا شدن آن نگذرد و به شرط آنکه جزو محرمات نباشد، از شعائر مقدس است؛ زیرا باعث تجلیل از حضرت می‌گردد.

اگر کسی ادعا کند که این مراسم به عنوان ثانوی حرام است، این ادعایی بیش نیست و کاملاً مردود است. «عرف»، ملاک تعیین شعیره‌هاست. هر شعیره‌ای که فعل حرام در آن نباشد و به وسیله آن از حضرت امام حسین^{علیه السلام} تجلیل شود – یعنی این امر از حیث اجتماع معروف و شناخته شده باشد – البته جزو شعائر است و اجرای آن به فرموده قرآن کریم مایه و نشانه تقوای قلوب است.

پول جمع کردن برای برپایی عزای حضرت سیدالشهدا^{علیهم السلام} از این نوع است؛ زیرا همگان

استطاعت مالی برای این کار ندارند، لذا چه اشکالی دارد که عده‌ای هم در جمع آوری پول شرکت کنند؟! قرض دادن برای اقامه عزای حضرت الله نیز از شعائر است. رفتن به زیارت اربعین هم وضعی مشابه دارد، با آنکه در زمان ائمه علیهم السلام و رفتن به زیارت کربلا در موسم اربعین به این شکل و با این جمعیت انبوه سابقه‌مند نبوده است. در روایات سخن از تشرف جابر، صحابی معروف پیامبر علیه السلام با غلامش در این موسم به مزار حضرت سیدالشهدا الله به میان آمده است. اما این امر به این قلت باقی نماند و به مرور زمان و گسترش جمعیت محبان حضرت الله جزو شعائر ایشان شده و احیای آن بسیار مهم و پر اجر است. احیای شعائر مقدس حضرت ابا عبدالله الحسین الله امروزه در نهایت اهمیت است. اعمالی چون جمع

عراق سرزمین عزاداران حسینی ۴۷.....

کردن پول و نشر کتاب و سی دی، به زبان‌های متعدد، چه در عراق و چه بیرون از آن، و خیلی امور مرتبط دیگر که در راستای احیای شعائر حضرت ﷺ هستند باید انجام شود.

عراق سرزمین عزاداران حسینی

در این میان سزاوار است که دیگر بار از کسانی که در احیای شعائر حسینی کوشش می‌کنند، به ویژه مردم عراق که میزبان عزاداران حضرت سیدالشهدا ﷺ در موسوم اربعین هستند و همه ساله به بهترین وجه این کار را انجام می‌دهند، تشکر و قدردانی کنم.

امیدوارم دیگران نیز از مردم عراق و استقامت آن‌ها در اقامه شعائر که داستان‌های بسیاری در طول تاریخ در این‌باره هست یاد بگیرند. زوار کربلا و اقامه کنندگان عزای حضرت سیدالشهدا ﷺ در این

شهر در طول تاریخ بارها و بارها مورد ظلم و ستم و
جور قرار گرفتند. در زمان بعضی‌ها با تانک زوار
حضرت را کشتند. در سال نود یا نود و اندی با
هوایپیما بمباران کردند.

یکی از ساکنان کشورهای اطراف عراق که در یکی
از آن حادثه‌های دلخراش حاضر بود، بعد از سقوط
صدام به اینجا آمد و دیگران هم او را دیدند. این
شخصی که ناظر مستقیم آن حوادث بوده نقل می‌کرد
که با تانک و هوایپیما به آنها حمله شد و خیل عظیمی
از عزاداران حضرت در این حمله کشته شدند. او نیز
که مورد اصابت واقع شده بود در میان کشته شده‌ها
افتاده بود. بعد از آن حمله با بولدوزر جنازه‌ها را
برمی‌دارند و در جایی میان نجف و کربلا می‌اندازند.
بعد از ساعتها گویی نیمه شب به هوش می‌آید و
متوجه می‌شود که چه اتفاقی برای او افتاده است.

حتی یک نفر ۴۹

سپس راه شهر را در پیش می‌گیرد و به زحمت خودش را به جایی می‌رساند. این گونه تعرض‌ها به زائران و ضرب و قتل آن‌ها در تاریخ بارها روی داده و در آن افراد زیادی از محباّن اهل بیت علیہ السلام جان دادند.

حتی یک نفر

در این‌باره ذکر روایتی که مرحوم علامه مجلسی فذقشن و شیخ عباس قمی فذقشن در کتاب‌های خود آن را ذکر کرده‌اند بمناسبت نیست.

یکی از حاضران در صحرای کربلا که از کوفه همراه سپاه دشمن بود و دست به شمشیر نبوده و در جنگ به کلی شرکت نکرد، نه در قتل حضرت و یارانش و نه در اسارت خاندانش، این شخص که در گوش‌های ایستاده بود و ناظر حوادث فجیع روز عاشورا بود، شب‌هنگام و در نیمه‌های شب جیغزنان از خواب بر می‌خیزد. در یک

لحظه چشمانش می‌سوزد و کم‌کم دیدش را از دست
می‌دهد و کاملاً کور می‌شود. اطرافیانش دورش را
می‌گیرند و از حال او می‌پرسند. می‌گوید که
پیامبر خدا^{علیه السلام} را در خواب می‌بیند که طشتی پر از خون
در برابر خود دارد. یک لحظه رو به من کرد و فرمود:
تو چرا همراه دشمنان امام حسین^{علیه السلام} به کربلا رفتی؟!
به حضرت می‌گوید: آقا جان، می‌دانید که من نه
شمშیری زدم و نه نیزه‌ای پرت کردم و نه سنگ
انداختم و فقط در گوشه‌ای ایستاده بودم و تماشا
می‌کردم. حضرت میلی در دست داشتند. آن میل را به
درون طشت خون زدند و به چشمان من کشیدند و به
من فرمودند: «لکن کثرت السواد»^۱ بر سیاهی لشکر
دشمنان فرزندم حسین افروندی».

۱. بحار الانوار، ج ۴۵، ص ۳۰۶.

۵۱ مصرف سهم امام در شعائر حسینی

مصرف سهم امام در شعائر حسینی

کسانی که مرحوم پدر ما - خدا ایشان و درگذشتگان
همه مؤمنان را غریق رحمت خود گرداند - را
می‌شناختند به احتیاط فراوان او در خصوص مصرف
سهم امام به خوبی واقف بودند. ایشان بسیار محتاطانه
عمل می‌کردند، به ویژه در خصوص سهم امام این
احتیاط به مراتب بیشتر می‌شد. مثلاً به خوبی به یاد
دارم مراجعینی را که خمس و سهم امام به گردن
داشتند و توان پرداخت آن را نداشتند و به ایشان
مراجعه می‌کردند تا به شیوه معمولی که بسیاری از
مراجع بزرگوار با تحقق شرایطی با کاری که اصطلاحاً
دست گردانی نامیده می‌شود، بدھی آن شخص را
نیابتاً متحمل شوند تا هنگامی که بتواند آن را پردازد.
این گونه مراجعانی را مرحوم والد ما نمی‌پذیرفتند و

می‌گفتند که اگر خودم داشته باشم می‌پذیرم که به
جای شما مبلغ را بدهم و گرنه از پذیرفتن آن سر باز
می‌زدند و به هیچ‌وجه هم نمی‌پذیرفت. از این قبیل
موارد بارها پیش آمده بود که مثلاً طرف بیست دینار
بدهکار بود و از پدرمان می‌خواست که این کار را
برای او انجام دهد یا دست کم ده دینارش را اصطلاحاً
دست گردانی کند، اما پاسخ مرحوم ابوی همان بود و
بنا را بر احتیاط گذاشته بود. حال در خصوص شعائر
کاملاً برعکس بود. هرگاه برای مصرف این مبالغ در
خصوص اقامه شعائر به ایشان مراجعه می‌کردند، در
کمال شگفتی احتیاط علمی اش را کناری می‌نهاد و
بی‌درنگ به آن‌ها اجازه می‌داد. این مطلب به حدی
واضح بود که توجه خیلی از اطرافیان ایشان را
برانگیخته بود. اما سیره علمی و عملی ایشان این‌گونه

۵۳..... مصرف سهم امام در شعائر حسینی

بود. و تا بدین پایه اقامه شعائر را مهم می‌دانست که
صرف سهم امام را در این باره بدون هیچ تردیدی
مجاز می‌دانست.

امید آنکه توفیق خدمت در شعائر را به همگی ما
بدهنند و به آنها که داده بیشتر گرداند.

در آخر اشاره‌ای گذرا به اربعین و شعیره مقدس
راهپیمایی روز اربعین دارم. این شعیره از همه حیث،
چه از شمار فراوان حاضر در این شعیره و چه کیفیت
اجرای آن، در جهان بی‌نظیر است.

فراوانی غذاها و خدمات گسترشده رایگان به زائران
و مسائل رفاهی و پزشکی و غیر آن، نمونه‌ای است
که به جرأت می‌توان گفت که در دنیا نظیری برای
آن وجود ندارد. در رابطه با این شعیره باشکوه جا
دارد که هم اطلاع‌رسانی شود به جهان و هم در

.....بلژشناسی اندیشه سیاه دشمنان شعائر ۵۴

اجرای باشکوهتر آن، همگی در حد توان و اختیار خود کوشش کنیم.

از شعائر دیگری که از دیرباز در مناطق مختلف به خصوص در عراق مرسوم بوده است و قدمت آن به زمان شیخ مفید و شیخ صدوق پیش و حتی پیش از آن می‌رسد، روشن نکردن آتش در خانه‌ها در روز عاشورا است. در این خانه‌ها - همان‌گونه که الآن هم مرسوم است - به احترام این روز بزرگ برای پخت‌وپز، آتش اجاقی را روشن نمی‌کنند. امروزه خانواده‌های بسیاری حتی شیر گاز را قطع می‌کنند تا مبادا بچه‌ها آن را روشن کنند. الحمدلله با خیرات و اطعام فراوان چه بسا نیازی به پخت‌وپز هم در این جور مناطق نباشد. این کار به حق شعیره است، هر چند کمتر از آن یاد شده است.

صرف سهم امام در شعائر حسینی ۵۵

پایان سخن اینکه همه در حد خود در بهتر برگزار
کردن شعائر حضرت امام حسین علیه السلام کمر همّت
بینندند. شعیره مقدس اربعین در این میان اهمیت و
تجلى بیشتری دارد. امید آنکه همانسان که در سال
پیش اشاره کردم به شخصی که برای فرستادن زوّار
هوایپما اجاره کرده بود و رایگان زائران حضرت را
به عراق می‌فرستاد، امسال نیز او و همانندان او
موفق‌تر و پرشورتر در اجرای شعیره اربعین
بکوشند. امید آنکه زیارت اربعین امسال پرشکوه‌تر
و باشکوه‌تر از هرسال برگزار گردد.